

Dr. Sebastian Painadath, SJ

KORIZMENE MEDITACIJE O GLAVNIM SASTAVNICAMA
KRŠĆANSKOG RAZUMIJEVANJA BOGA

Prijevod s njemačkog jezika: prof. Stjepan Lončarić

4. BOG OKO NAS

Nakon uskrsnuća Isusa Krista sve što postoji kreće se u „Božjemu miljeu“.

„Staro uminu, novo, gle, nastalo“, kaže Pavao o snazi uskrsnuća (2 Kor 5,17). No što objavljuje uskrsnuće? Trpljenje samo po sebi ne daje životu nikakav smisao. Ali ako se trpljenjem događa preobrazba, život procvjeta (usp. Iv 12,24). Kad neko dijete teško oboli, trpi zajedno cijela ta obitelj. I istodobno roditelji žele dijete osloboditi od bolesti. Ljubav čini čovjeka ranjivim, ali također nam daje hrabrost da svoj život nanovo izgrađujemo.

Ta Božja prisutnost koja izgrađuje objavila se po uskrsnome Kristu. Bog je među nama kao onaj koji ljubi – stoga i kao onaj koji s nama trpi – i tako je On onaj koji sve liječi i spašava. Njegova prisutnost nije u njegovoj svemoći jer Svemoćni ne treba čovjeka. Ali Bog koji je slobodom ljudi lišen moći sve dovodi u stanje spasenja slobodnim sudjelovanjem ljudi, „(...) da Bog bude sve u svemu“ (1 Kor 15,28). Sve će biti sastavljeno i uglavljeno u Kristu (usp. Ef 1,10), bit će u Njemu novostvoreno. Duh Kristov sve preobražava u nov bitak koji se utjelovio u uskrsnome Kristu. Postao je „duh životvorni“ (1 Kor 15,45).

Ta vizija svim djelatnostima daje sakralni smisao. Kraljevstvom Božjim osmišljeno zauzimanje za mir, pravednost i solidarnost jest sudjelovanje u Božjemu djelu. Inicijative za očuvanje stvorenja i zaštitu okoliša doprinose su preobrazbi materije u Tijelo Kristovo. Znanstvena istraživanja, umjetnička djela i političke aktivnosti elementi su koji grade taj novi bitak. Svaka lječiteljska i dobrotvorna služba u bolnicama, savjetovalištima, školama ili

socijalnoj skrbi jest širenje i sebedarje spasenjske Božje ljubavi. Naš se život događa u „Božjemu miljeu“, kako je to vidio paleobiolog Pierre Teilhard de Chardin.

Ne samo u čovjeku nego i u prirodi, u cijelom kozmosu događa se preobrazba u nov bitak. Iz Božjega „bitka“ Božjim samoizrazom, očitovanjem, Logosom, nastaje cjelokupno stvorenje. U tom nastajanju javljaju se negativne sile izazvane pohlepnim ponašanjem ljudi. Ostavljaju tragove u kozmičkome pulsirajućem polju. Pustoše i razaraju, a očituju se u čovjekovoj psihi i načinu ponašanja. Ali Božja ljubav svladala je svaku moć koja uništava. „On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje grijeha“ (Kol 1,16).

Božanska svijest koja se probudila u Isusu pretvara materiju u božansko tijelo koje smo prepoznali u Kristovu tjelesnom uskrsnuću. U svemiru se događa kristofanija, Krist postaje vidljiv: prosijava božansko svjetlo koje je zasjalo u uskrsnuću. Pavao to zbivanje opisuje kao kozmičko rađanje. Svekoliko stvorenje s čežnjom očekuje sudioništvo u slobodi i slavi djece Božje (usp. Rim 8,19-23). Kristovo uskrsnuće jest predviđanje i ujedno navještaj kozmičkog uskrsnuća. Tako se onda unatoč silama koje razaraju možemo radosno i hrabro dati na djelo i zauzimanje, jer „kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivo i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistinuti riječ napisana: 'Pobjeda iskapi smrt'.“ (1 Kor 15,54).

Meditacija:

*U svjetlu Kristova uskrsnuća promatram
svoje polje služenja i rada.*

*Prepoznajem milost novoga bitka i zadatak
da počnem nov život.*

